

har faaet med Hensyn til den Grændse, der er stillet ved Lovens Kundgjørelse. Og saa herne de har den tidligere Kundgjørelsesform medført, at der i de forskjellige Jurisdictioner kunde være smaa Forskjelligheder med Hensyn til det Tidspunkt, fra hvilket Loven traadte i Kraft, men disse Forskjelligheder, som vare forsvindende i Jurisdictionerne herne de, kunne blive større paa Færøerne, og jeg skulde derfor henstille, om det ikke maaskee kunde være hensigtsmæssigt at sætte en fast Termin, som omtrent vilde svare til, hvad man har paa-tænkt ved Lovens Kundgjørelse. Maaskee en saadan Termin passende kunde sættes som det Tidspunkt, fra hvilket Loven skulde træde i Kraft, og det vilde da naturligtvis blive omtrent ved Midtsommer. Dette er et Punkt, som jeg vil bede det ærede Udvalg at overveie, idet jeg iøvrigt Intet har at indvende imod Lovforslaget.

Effersø: Den høitærede Justitsminister bemærkede, at der i den Omstændighed, at Færinger ikke før havde søgt dette Spørgsmaal afgjort ved Rettergang, laa en Anerkjendelse af, at de selv ikke ansaae sig for forvrettede. Dette er imidlertid ikke ganske rigtigt (En Termin: Det har Ministeren ikke sagt.) Ja, saaledes opfattede jeg det. Grunden, hvorfor de ikke have gjort dette Spørgsmaal til Gjenstand for Sags Anlæg, er deels den, at de ere fattige og ikke selv kunne reise slige Spørgsmaal, og deels den, at der ikke paa Færøerne er Sagsførere, som kunne hjælpe dem. Dette antager jeg er den nærmeste Grund; men iøvrigt er det jo muligt, at jeg kan have misforstaaet den høitærede Minister. Den Henstilling, som den høitærede Minister gjorde om Fastsettelsen af en bestemt Termin, maa ogsaa jeg ansee for meget hensigtsmæssigt, og hvis en saadan Termin skulde berammes til næste Sommer, veed jeg ingen mere passende Dag end Onsdagen, som er den Dag, paa hvilken de fleste Færinger samles i Thorshavn, og Lagthinget sættes.

Justitsministeren: Det ærede Medlem maa ikke undre sig over, at jeg fremhævede den Omstændighed, at man slet ikke tidligere har nægtet Noget Afgang til at søge Rets-spørgsmaalet løst ved Domstolene. Da Regje-

ringens Fortolkning har været Gjenstand for megen Dmtale herne de, har det været mig magtpaaliggende at fremhæve den Omstændig-hed, at der ikke har været lagt nogen Hin-dring iveien for, at Retspørgsmaalet kunde blive afgjort ved Domstolene, og jeg troer, at det er indlysende, at den Omstændighed, at ikke bestomindre Sagen har henvendt sig til Domstolene, er en stærk Støtte for, at For-tolkningen har været rigtig. Det var Alt, hvad jeg sagde, og det troer jeg virkelig er fuldkommen klart.

Ordføreren: Maatte jeg blot gjøre den Bemærkning, at den høitærede Justitsmi-nisters to Henstillinger selvsølgelig skulde blive tagne under nøie Overveieelse i Udvalget, og at man da muligvis vil fremsætte de fornødne Ændringsforslag til 3die Behandling.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov,

indeholdende nogle Bestemmelser om Kongsskæft paa Færøerne.

§ 1.

Naar Enken efter en Fæster paa det Staten tilhørende Fordegods paa Færøerne herefter indgaaer nyt Ægteffab, og Kongsskæftet overdrages til hendes nye Mand, skal der tilkomme den afdøde Fæsters Sønnen fortrinlig Afgang til ved først indtrædende Fæstledighed at erholde Jorden i Fæste fremsfor de Sønnen, som den nye Fæster maatte efterlade sig.

§ 2.

Hvor Enken allerede er indtraadt i nyt Ægteffab, og Kongsskæftet overdraget til hendes nye Mand, skal der tilkomme den afdøde Fæsters Sønnen fortrinlig Afgang til Kongsskæftet ved først indtrædende Fæstledighed, naar den nye Fæster enten ingen Sønnen efterlader sig, eller dog ingen, der er født før denne Lovs Kundgjørelse. I andre Tilfælde skal det staae den tidligere afdøde Fæsters Søn frit ved indtrædende Fæstledighed at søge afgjort ved Dom, om der ifølge den hidtilgjæl-